

Poezie a cyklistika?

V přeneseném významu jistě každého napadne spousta situací, kdy by se toto sousloví dalo použít, ale v tom základním? Pravidelný účastník Tréninkové tour 2009 **Radim Skála (Sokol Veltěž)** vedle kvalitních výkonů v jednotlivých etapách ke svým dosaženým časům přidával i vtipně veršované komentáře. Zde je přinášíme všechny pěkně pohromadě a posuďte sami, jak si s okolnostmi svých výkonů poeticky pohrál.

Nejdříve pár otázek na autora:

- Radime, verše a cyklistika, nevzpomínám si, že bych o něčem takovém slyšel... Jak tě to napadlo? Byl v úvodu nějaký impuls?

Tak impuls ... verše jsem mám docela rád a holky už na ně v tomhle věku moc neslyší, tak jsem zkusil zveršovat počínání na kole. Vlastně, poprvé to byla spíš náhoda, ani nevím pořádně proč, a pak jsem si řekl, že když už jsem začal, zkusím vydržet a dát do veršů všechno, co v TT objednu, že toho nebude zase tolik a že se to třeba i bude někoho bavit.

- Když jsi začal, jak náročné bylo vytrvat? Napadalo tě to tak, že jsi to sotva stačil zaznamenávat, nebo to byl tvrdý boj jako na trati?
Zajímavá otázka, náročné to zase tak nebylo, kostra nebo aspoň prvotní myšlenka mě většinou napadla ještě na kole, kdy je mozek ještě okysličenější a docela to člověku (někdy) pálí. Doma u počítače jsem si na to pak snažil vzpomenout, ale někdy jsem si už

vzpomněl jen matně nebo vůbec a musel vymýšlet znovu, tak jsem pak přešel na metodu, že jsem si myšlenky z kola zapisoval po cestě rovnou do mobilu.

- Jakou roli ve tvém přístupu k cyklistice hraje Tréninková tour?

Asi takovou, že počátku mi bylo líto, že skončil seriál časovek do kopce, tak jsem tréninkovou tour bral jako takovou náhradu za organizované časovky. A taky je jasné, že to normální tréninkovou sólo vyjížděku okoření, protože sám bych se nikdy tak nevykousnul, takhle stačí jen dojet na správné místo, zapnout stopky a už se odebíráš do anaerobních prahů. Ono při závodech se to pak leckdy hodí.

- Jak hodnotíš sezónu 2009?

Ještě sice není, doufám, úplný konec (*rozhovor proběhl začátkem října*), ale zatím probíhá ve zdraví a téměř bez pádů, tedy aspoň nějakých zásadních, takže sezónu musím hodnotit určitě dobře. Má výkonnost byla a je taková, že mi asi nikdy neumožní obsazovat stupně vítězů, ale v pelotonu mám svoje soupeře a většinou se mi je letos dařilo porážet, v celkovém pořadí poháru CKKV jsem se dostal do desítky, takže nemohu být nějak zvláště nespokojený.

- Jakých výsledků nebo momentů si ceníš?

Jak říkám, hlavní je být zdravý, což se letos dařilo a toho si cením asi nejvíc. Každý dojetý závod je dobrý, ono spíš než o výsledek jde v mém případě o dobrý pocit. Jinak nejvíc se mi letos povedly asi Praha-Doksy (napříč ukrutnému počasí nebo možná právě proto), Okolo Posázaví a Král Šumavy. Naopak moc nevyšel Brdský švih, ale jak říkám, pády a defekty se mi letos vyhýbaly, takže musím být relativně spokojený.

- Co po sezóně případně výhled na 2010?

Po sezóně vlastně nikdy není, s příchodem sněhu nazouvám zimní pláště na bika a jezdím na něm, třeba i na sněhu, i když samozřejmě na kilometry to moc nedá. Když je sněhu víc, volím běžky. Jinak v roce 2010 plánuji zhruba to, co letos, tzn. silniční pohár CKKV, občas nějaký závod UAC, oba Krále Šumavy a k tomu pár vybraných maratonů a orientáku na biku.

- Radime díky moc a teď již dejme prostor tvým veršům:

3. Radotín – Třebotov

Co jste mé nožičky, co jste to dělaly,
že jste tak ukrutně, kurevsky bolely?
Větříčku východní, měl jsi vít váti,
moh' jsem to třeba i pod deset dáti!

4. Zbraslav - Vrané

Nechtělo po UAC potit se tělo,
mohu jen smutně říct: Hovno to jelo!

5. Nučice - Kozolupy

Zajel jsem to z Objezdu,
nebyl jsem tam za hvězdu,
předjel mě i Pepa s křečí,
při pohledu na čas brečím!

6. Měchenice - Sloup - Hvozdnice

Řekl jsem si k sobě tvrdě:
"Dnes si chlapče hrábneš hloub!"
a už krátce po vyjetí obracel jsem oči v Sloup!
Pak však výkon klesl prudce, nešlo mi do palice,
jak jen mám pod třináct minut přijet do tý Hvozdnice?!

8. Vrané – Zvole

Dneska ráno po snídani řekl jsem si "Ty vole!",
není marné ostrou jízdou podívat se do Zvole.
Zkoušel jsem, jak radil Marhi, nejit v kopci pod dvacet,
žaludek však ještě v lese začal se mi obracet.
Tak jsem musel trochu zvolnit, v tempu najít pokoru,
by se obsah mé snídaně nešel mrknout nahoru!

10. Hlásná Třebaň - Kozolupy

Od Hlásné do Srbska hezká je rovinka,
tam se mi dost svižně kmitala kolínka.
Z Hostimi nahoru pěkný je lesíček,
tam jsem vystupňoval tempo o kousíček.
V poslední vesničce krutý je kopeček,
tam mi pod letištěm postavte hrobeček!

11. Vrané nad Vltavou - Březová

Napřed kostky, po nich díry,
neměl jsem pak už dost síly.
Ve výjezdu tělo chtělo,
přesto to zas hovno jelo.
Nahoře jsem byl jak bloud,
který je ten správný sloup?

12. Černošice - Roblín

Chtěl jsem se dnes popasovat s oblíbenou tratí,
kde dost joulů v těžké dřině určitě se ztratí.
Bohužel má předsevzetí už před obcí Kala,
relativně bez pardonu rychle za své vzala.
Na rovince přišlo pak to, čeho jsem se děsil,
když postižen lehkou krizí hanebně jsem svésil.
Roblín mi však z dálky kynul: "Nic chlapče nevzdávej,
shoď si vzadu o dva zuby, skousni se a dávej!"
Poslechl jsem jeho rady a začal to točit,
pak výpadek paměti a v cíli dobrý pocit! :-)

13. Libeň - Radlík

Do Libeň vyrazil jsem,
v kostech cítil lehké chvění,
vzpomínky na loňské časy,
chtěl jsem poslat v zapomnění.
S větrem v zádech, v euforii,
vyrazil jsem k lesu
a seznal jsem s nelibostí,
že se těžce nesu.
Při pohledu na mé stopky
chtělo se mi zvracet,
když mi v cíli ukázaly
rozdílek plus dvacet!

14. Lipence – Zbraslav Baně

Roskotačen z Řevničáku dorazil jsem k hospodě,
s tím že zajet dobrou jízdou bude zřejmě v pohodě.
Z Lipenců pak vystřelil jsem, až to trochu zvedlo
prach,
avšak kousek za vesnicí nařikal jsem achachach.
Nohy tuhly dosti rychle a s nimi i ambice,
byť už zdáli byla slyšet strakonická silnice.
Že k cedulím podívám se, už jsem ani nevěřil,
nakonec však Baně padly, čímž se úkol podařil.

15. Radotín – horizont směr Řeporyje

Na start v lomu v Radotíně
jel jsem rovnou z Černolic,
odplivnul si, vyrazil jsem,
začal dýchat z plných plic.
Už jsem myslel, že to v cíli
kvalitní čas jistí,
když v tom náhle objevil se
metač-sběrač listí.
Dojel jsem ho za tou skálou,
ruce svíral v pěsti,
jeho rychlost stěží dvacet –
žádný velký štěstí.
Když jsem ho bral z vnější strany,
koukal trochu nemile,
snad neslyšel moje slova:
"Do hajzlu s tím, debile!"
Co však nestih pokaziti
tento divný sweeper,
dokonal pak s precizností
silný protivitr.
Čas ten začal nabývat
nebývalým kvapem,
takže z cifry na mých stopkách
byl jsem dosti zmaten.
Nevěděl jsem zda se mám smát,
nebo začít brečet,
každopádně díky za to,
žeš' to až sem přečet. :-)

Radim Skála (Sokol Veltěž)
www.sokolveltez.cz

Tréninková tour 2009
www.kpo.cz/tt.htm